

- **Aktuality**
- **Okénko pro rodiče-tábor**
- **Naše celoročky**
- **Skupinky se představují**
- **Z naší kroniky**
- **Trocha zábavy**
- **Táborová osmisměrka**
- **Komiks**

OTOČČ!

OTROKOVICKÝ ODDÍLOVÝ ČASOPIS

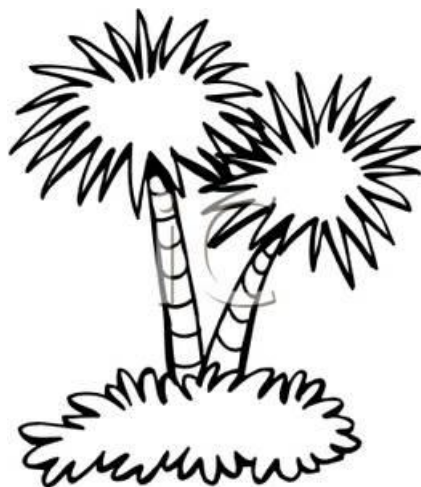
Číslo 3, ročník I
Léto 2012

Ahóóóój všichni!!!

Ty brd'o, ten čas ale letí! Konečně začínají prázdniny a my zase po roce můžeme vyrazit na tábor, jupííí!!! Letošních 14 táborových dní na našem tábořišti v Bánově se ponese ve vojenském duchu. Proto si v tomto čísle můžete přečíst spoustu důležitých informací, a to jak vy, děcka, tak také vy, naši milí rodičové.

Ale nejen o táboře je tohle číslo. Seznámíte se v něm také s další naší skupinkou—Opicemi, dočtete se taky o některých nedávno proběhlých akcích. Najdete tu i další známé rubriky.

Přejeme vám hezkou zábavu :-)

Aktuality

Zakončení školního roku

Všechny holky a kluky nejen z našich oddílů zveme na společné zakončení školního roku. To proběhne v pátek 29. června. Od 17 hodin spolu nejprve prožijeme dětskou mši svatou, po ní se přesuneme na naše hřiště za kostelem k dalšímu programu. Něco spolu zahrajeme také něco ugrilujeme :-)

Poděkování

Velké díky všem, kdo se po celý rok starali o chod našeho klubu volného času. Díky těm, kdo se ve svých službách střídali jak na úterním KVOČi, tak i v pátečním nealko baru.

Přes prázdniny bude KVOČ uzavřen, na všechny se těšíme zase v září :-)

Adorační den farnosti

Jako každý rok na nás připadne na 7. srpna. V tento den se schází i některé skupinky naší farnosti v kostele před Nejsvětější svátostí. Letos zveme také všechny holky a kluky ke společně strávené chvíli s modlitbami a písničkami před svatostánkem. Předpokládaný čas od 10 do 10:30 hodin, bližší informace ještě obdržíte.

Přání :-)

**Přejeme Vám všem plno sluníčka,
smíchu a pohody
na vašich prázdninových cestách :-)**

Okénko pro rodiče - info k táboru

Návštěvy na tábore

Milí rodiče,

Jsme velmi rádi, že našim oddílům projevujete důvěru posláním svých dětí na naše letní tábory. Věřte, že nás to nesmírně těší a snažíme se pro vaše děti udělat maximum. Ale stejně jako vy máte určité nároky na nás - vedoucí, tak i my bychom si dovolili vznést určité nároky na vás – rodiče. Dovolujeme si vás poprosit, abyste vynechali návštěvy tábora. Proč?

Protože během posledního tábora se rozmohl nemilý nešvar – neohlášené návštěvy. Do tábora, bez vědomí vedoucích, přicházely různé návštěvy. Svou přítomnost pak zdůvodňovali všelijak – chtěli se jen podívat, jak nové tábořiště vypadá, chtěli se zeptat, jak se daří jejich Pepíčkoví a jestli mu nic nechybí, jeli kolem, tak si řekli, že nás skočí pozdravit, jen přivezli Mařence nějaké oblečení navíc atd. Vy sami si toho možná nejste vědomi, ale návštěvy takového typu vyvádí chod tábora ze zajetých kolejí. Svou přítomností rozptylujete táborníky, narušujete denní táborový program a vedoucím přiděláváte starosti. Ne jednou se nám totiž stalo, že jsme museli vysvětlovat, proč Pepíčkoví maminka a tatínek přijeli a Karlíčkoví ne. Mějte, prosím, na paměti, že v tábore jsou i jiné děti. Nejen to vaše.

Chápeme, že svou návštěvu myslíte dobře. Že se chcete jen ujistit, že je vše v pořádku a vašemu dítěti nic nechybí. Ale věřte, že to jde i jinou cestou než vaší přítomností v tábore. Je spousta možností. V dnešní době už má skoro každé dítě svůj mobilní telefon, přes který jej můžete kontaktovat. Pokud tomu tak není, můžete se ozvat kterémkoli vedoucímu a on vám jistě rád odpoví na otázky ohledně vašeho miláčka. Nebo se prostě posadte a napište své ratolesti dopis či pohled. Budete se divit, ale takový obyčejný pohled je mnohdy víc než desetiminutový hovor. A výraz dítěte utíkajícího si pro svou poštu je k nezaplacení.

Pokud je důvod vaší návštěvy jen zvědavost a touha vidět jak to na tábore chodí, počkejte si raději na povídání svých dětí a na táborové fotky. Možná budete mile překvapeni. A když chcete jen

vidět tábořiště, přihlaste se raději jako pomoc na stavbu tábora. Pomocnou ruku navíc nikdy ne-
odmítneme. A kdyby se vám náhodou zdálo, že vašemu dítěti přece jen něco chybí, dejte vědět
vedoucím a oni si od vás věci na smluveném místě vyzvednou i bez přítomnosti dětí. Věřte, že to
tak bude lepší.

Tento článek nevznikl na základě potřeby někoho peskovat za neohlášenou návštěvu na loňském
táboře. Co bylo, bylo. Tento článek vznikl spíše z potřeby vysvětlit, že takové návštěvy nejsou
vítány. I tábor musí fungovat na základě nějakých pravidel.

Věříme, že naše důvody byly dostatečně jasně vysvětleny a budou respektovány. Nejen vámi,
rodiči, ale i ostatními příbuznými a známými.

Děkujeme.

Táborové obleky

Protože letošní tábor bude vojenský, je třeba, aby každé dítě mělo sebou zelenou (khaki) košili a
na ní našitý suchý zip, resp. jeho chlupatou část. Ta bude sloužit k uchycení frčky (hodnosti), kte-
rou dotyčný (á) bude dostávat. Košile nám nemusíte dopředu odevzdávat, stačí ji nabalit vašemu
dítku do kufru. Zbylou část obleku (kalhoty, čepice) ponecháváme čistě na vaší fantazii :-).

Odjezd na tábor

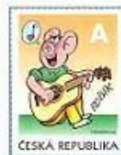
Všechny potřebné informace najdete v povolávacím rozkaze, který obdrží vaše dítě zároveň s
naším časopisem :-). Nezapomeňte nám u autobusu odevzdat druhou část přihlášky—prohlášení
o bezinfekčnosti.

Uvítáme:

Velmi rádi uvítáme, když nám s sebou na tábor nabalíte trvanlivé potraviny (např. marmelády,
džemy, ...) nebo buchy, ovoce a zeleninu. Děkujeme předem.

ADRESA NA TÁBOR:

*...a očekáváme bohatou
korespondenci! :-)*

*Letní tábor TOM 141 9 Otrokovice
OÚ Bánov
Jméno + Příjmení
Bánov 700
687 54*

BOURÁNÍ TÁBORA

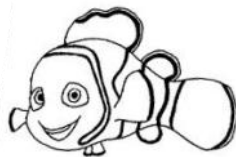
Stále ještě hledáme pomocníky na bourání tábora (na stavbu už je lidí dost) . To by se konalo v den odjezdu dětí, tj. v sobotu 28. 7. ráno. Bližší informace u Ladě Berana, tel. 776875507.

NAŠE CELOROČKY

S koncem oddílového roku vrcholí v jednotlivých skupinkách i naše celoroční hry. O tom, jaké byly, si teď můžete přečíst v následujících řádcích.

Žabičky— Záchrana podmořského světa

Hned na první schůzce v září jsme našly vzkaz od mořské víly Ariely. Žádala nás o pomoc při záchraně podmořského království, ve kterém žila. Zlá chobotnice Uršula totiž ukradla z mořského světa všechny jeho obyvatele. A tak jsme se rozhodly Ariele pomoci a zkusit zachránit podmořský svět. Sbíráme tedy všechny rybičky zpět do mořského království, které nám visí v suterénu. Občas se objeví nějaký vzkaz od Uršuly nebo Ariely, který nám řekne kde nebo jak máme hledat. Království je už téměř plné a já pomalu začínám věřit, že se nám náš úkol podaří!!!!

Evča L.

Sluníčka—The Sims

Skupinka Sluníček po celý školní rok soupeří v celoroční hře s názvem The Sims. Holky jsou rozděleny do tří skupinek, které představují rodiny se jmény: Robinsonovi, Williamsovi a Smithovi. Jejich společným úkolem je sbírat za účast, služby, chování a výhru v soutěžích peníze a za ně si kupovat vybavení do svého domu. Své obydlí si vyrobili z krabic a jejich povinností je udržovat si domečky v co nejudržovanějším stavu, mít je vyzdobené a připravené k nastěhování. Celoroční hra vyvrcholí v pátek 15. června, kdy se rodiny naposledy utkají v souboji o body a dozví se, která skupinka v celoroční hře vyhrála.

Helča

Poutníci a Škorpióni—Stavitelé

Po celkém úspěšné loňské celoročce jsme se rozhodli, že i letos budeme pokračovat v naší stavitelské hře. Velkou změnou bylo ale to, že se už nehrálo na skupinky, ale na jednotlivce, takže každý musel makat sám za sebe. Po slibném začátku ale nadšení opadlo a postupně zbylo jen pár nadšenců, kteří za své získané peníze—Éčka—kupovali další stavební povolení a za ně pak stavěli své luxusní stavby. Těm, co vydrželi až do konce, gratulujeme!!!

Žán

Skupinky se představují...

Tentokrát se seznámíme se skupinkou našich starších holek :-)

OPICE

OPICE je skupinka skvělých holek ve věku od 13 - 17 let, které se každý pátek schází v klubovně na faře, aby spolu strávily volný čas, popovídaly si a zahrály i nějaké hry. V letošním roce nás bylo včetně dvou vedoucích a jedné asistentky 16. Patří k nám Marki Buchtová, Niki Fajkusová, Marta Honzíkova, Pája Janečková, Domča Kolajová, Jaňuli Ludvíková, Kiki Odložilová, Verča Ondřichová, Evča Ševčíková, Klárka Ševčíková, Líďa Ševečková, Terezka Věrná a Kiki Zaoralová. Za vedoucí pak Monča Matějčíková, Darča Ševčíková a Evča Janíková.

Na schůzkách jsme se věnovaly nejen hrám, ale také modlitbě za misie a zvláště pak jako hlavní program - sledování různých filmů a seriálů, jejichž postavy a příběhy nám daly námět k diskusi a k přemýšlení. Za tepla se pak dovádělo na hřišti, kde se ve většině hrávala „Přehazka“ nebo Vybíjená s další skupinkou naší farnosti - se SLUNÍČKY. V zimních měsících se při vaření teplého čaje a ochutnávání domácích koláčů či jiný dobrot předčítalo ze společného deníku, do kterého děvčata po celý rok psala své zážitky z uplynulých týdnů, ale také z akcí, jichž se jako skupinka zúčastnila. Mezi ně patří zejména Misijní jarmark a Misijní koláč, což jsou tradiční akce, které probíhají u nás ve farnosti právě pod záštitou Misijního klubka, jehož hrdým členem jsou právě OPICE. Za odměnu pak některé z nich mohly vyrazit na celovíkendovou akci do Špindlerova mlýna, kde

se každoročně koná setkání všech Misijních klubek.

Na jednodenní akci jsme vyrazily také s klukama z oddílu TOM 1419. Zavítali jsme do aquaparku v Uherském Hradišti, kde jsme si společně užili spoustu legrace. A další společnou akcí bude v červenci tábor v Bánově, kam se také v hojném počtu chystáme, neboť to bude super akce - jako každý rok.

Holky se nám letos též zapojily do nově vzniklé schůly, takže, jak je vidět, máme ve skupince jak nadané zpěvačky, tak muzikantky. Kdo se nechce zapojovat do zpívání, přispívá na mši četbou Písma nebo přímlov či přinášením obětých darů.

Jsou to děvčata šikovné a jednou, do budoucna, nám z některých z nich jistě vyrostou šikovné instruktorky a vedoucí. Pája Janečková k tomu nemá daleko a již v tomto roce jako instruktorka částečně působila. Tak snad se k ní přidají i další, které bude tato činnost lákat tak jako jejich nynější vedoucí.

Evča Janíková

Víkendová návštěva Špindlerova Mlýna aneb setkání misijních klubek

V pátek 20. dubna jsme se sešly okolo desáté ráno v Otrokovicích na „vlakáči“. Když dovalilo všech 7 holek, nasedly jsme do vlaku a vyrazily směr Olomouc. Po dlouhé a namáhavé cestě jsme se několika dalšími vlaky dostaly do Vrchlabí. Tam jsme pár minut počkaly na autobus, který nás dovezl až do Špindlerova Mlýna. Po tom, co jsme vysedly, se nám vyskytl pohled na první sníh. Většina z nás z toho byla nadšená a tak jsme se hned vyšplhaly na ne zrovna nejčistší hromadu zmrzlého sněhu a vytáhly foťáky. Za chvíli už nás čekal další přeplněný autobus, kterým jsme krkolomnými serpentýnami vyjeli až na vrchol k Erlebachově boudě. Přijely jsme kolem páté hodiny a to byl zrovna čas večere. Po výborném jídle jsme měli chvíli k vybalení a kolem sedmé jsme šly na první společné setkání do Vnitra. Tam se nám představilo prvních pár klubek, zazpívaly jsme několik písniček a pak nám brněnské klubko předvedlo scénku, kterou si nacvičilo. Na závěr jsme se pomodlily a odešly na pokoje.

Ráno nás nemile překvapilo brzké vstávání, ale když jsme vylezly ze spacáků a scházely dolů točitou silnicí na mši, všem nám stoupla nálada. Na to, že jsme byly na horách, bylo opravdu krásně a snad nikomu nebyla zima. Posnídaly jsme každá podle svého výběru ze švédských stolů. Na dopolední program jsme se zapsaly už předtím, a tak jsme se konečně najezené usadily v salonku a dívaly se na misijní filmy. Protože se nám to líbilo, podívaly jsme se snad na všechny DVDčka. Z vedlejší místnosti se k nám linula vůně horké zeleninové polévky, jakou můžete dostat jen na horách.

Odpoledne jsme vyrazily k polským hranicím. Cestu nám trochu znepríjemnil silný vítr, ale

zvládly jsme to až do Polska. Tam jsme udělaly pár fotek a rychle se vrátily zpět. V chatě jsme okamžitě všechny vyzuly promočené boty a natáhly si suché oblečení. Později jsme se vyhladovělé vydaly na večeri a posílily se buchtíčkami s krémem. Večerní program ve Vnitru byl opět zábavný ale i zajímavý. Po představení skupinek nám otec Šlégr promítal fotky ze své cesty na Srí Lanku a ukázal nám, jak se tam lidé modlí. Když jsme dorazily na pokoje, skoro nikomu se ještě nechtělo spát, a tak jsme si povídaly. Dost jsme se u toho nasmály a tak jsme usnuly docela pozdě.

Ráno jsme snědly snídani a ještě přede mši svatou jsme uklidily pokoje a sbalily si věci. K obědu byl výborný kuřecí řízek, pak jsme si zašly pro věci, poděkovaly a rozloučily se.

Na autobusové zastávce jsme se rozklepaly zimou, ale jakmile jsme se dostaly do Špindlerova Mlýna, mohly jsme odložit zimní bundy. Na zpáteční cestu, opět několika vlaky, jsme si doplnily zásoby v Penny marketu. Něco před půl devátou jsme se unavené, ale plné zážitků vrátily zpátky domů, do Otrokovic.

Na horském klubání se nás sešlo přes sto malých misionářů. Celý víkend jsme si moc

Pokračování ze str.9

užily a seznámily se s posláním misionáře. Tímto bychom rády poděkovaly těm, kteří se zasloužili o to, abychom mohly jet a také naši vedoucí Monči Matějíčkové.

Liduška Š. @ Em Filth

Amazing race

Druhý dubnový víkend vyrazila skupinka Sluníček na víkendovou akci Amazing Race na tomáckou základnu do Uherského Hradiště. I když si troufám říct, že jsem poměrně ostřílená vedoucí, pokaždé dokážou děti něčím překvapit. Zde jsou jen střípky toho, co mi utkvělo v paměti.

V sobotu jsme vyrazili na nedalekou rozhlednu Rovnina, vycházka asi tak na 10 kilometrů. Už po prvním kilometru se některé naivní duše ptaly, kdy už tam budeme. V průběhu cesty jsem byla terčem otázek typu: Proč jdeme na tu rozhlednu pěšky? Proč je to tak daleko? nebo Proč je rozhledna na kopci?. Komentář: My jsme si ale na akci jely odpočinout! mě opravdu rozesmál. Když jsem si troufla říct, že odpočívají pohybem, tak se mi mé svěřenkyně upřímně vysmály. Ovšem zcela nezapomenutelným zážitkem byla situace na širokém poli těsně pod rozhlednou – schylovalo se k bouři, zvedal se vítr a najednou vidím klubko holek stojící uprostřed pole – tuším problém. Nemýlím se. Středem pozornosti je malá slečna XY, která si do svých dlouhých hustých vlasů zapletla hrst suchých bodláků. Následujících patnáct minut tedy trávíme tím, že se asi pět lidí snaží jí bodlá-

ky z vlasů dostat. Na otázku, proč to udělala, odpověděla, že ona neví, že to nějak ten vítr.

V neděli dopoledne jsme se vydaly do místního kostelíka na mši svatou. Sedly jsme si do předních lavic a zdvojnásobily tak počet návštěvníků. Holky se zatvářily svatě, to ony umí, a ve tvářích tamějších babyček v lavicích se objevilo nadšení. Vpředu se jedna naklonila k holkám: Odkud jste? Z Otrokovic. A vy jste tu na neděli? No, my tady máme víkendovku. Poté co tato vyslankyně zjistila potřebné informace, naklonila se k sousedce vpravo i vlevo a předala tuto zprávu dál - už to jelo! Jsou z Otrokovic, jsou z Otrokovic, běželo lavicemi. Jedna tuto zvěst předávala druhé, a než mše začala, už to věděl celý kostel včetně pana faráře, kostelníka i varhaníka.

Po mši sbíhají holky se schodů dolů k základně, já jdu mezi posledními. Když přicházím zpoza rohu slyším: Bacha, Hanka! A žuch, kdosi seskočil ze zidky. Jenom od pohledu je mi jasné, kdo byl tím skokanem roku, ptám se tedy oné osoby: Kdes lezla? Nikde. A to ti mám věřit? Jo, já jsem fakt nikde nelezla, odpovídá se zcela chladným výrazem. Nelži, před chvílí jsi byla na mši svatě. No tak, jo, dobře.

Očekávám, že po přečtení tohoto článku, mi na páteční schůzce budou holky jistojistě tvrdit, že tak to fakt nebylo, ale já vím své!

Hanka

Žabičky v divadle

Naše nejmenší holky vyrazily na svou úplně první akci. Holky jsou sice ještě menší, takže psaní kroniky ještě tolik neovládají, za to kreslit umí parádně, a tak nám něco o své akci namalovaly:-)

Cesta na západ

Po dlouhé době se Poutníci a Škorpióni vydali na pánskou jízdu. Bylo to o prodlouženém víkendu 5.—8. května. Cílem naší výpravy byla Praha a také Slapská přehrada. Více o této akci snad bude k vidění v kronikách na webu :-)

Tour de Kromcl

V sobotu 19. května jsme podnikli dlouho slibovaný cyklovýlet do Kromčeh. Pod vedením ostřílených bikerů Kovice a Denise jsme vyrazili směr Záhlinické rybníky. Cestou jsme zvládli nejednu nástrahu—Rosítkovy problémy s přehazovačkou i Karlovu píchlou duši :-). V Kromclu jsme nakrmili naše prázdné žaludky, prošli se po centru města a pokecali. Domů jsme se vydali po nové cyklostezce podél Moravy, během níž jsme nahodili náhky ten spadlý řetěz a pořešili Sympatřákovu mega lochnu :-). Dál už vše probíhalo bez komplikací.

Už se těšíme, až zase někdy vyrazíme :-)

Žán

Zpívej s námi

MORITURI TE SALUTANT

Hudba i text Karel Kryl

(Doprovod: 4)

Marche funebre

Am G Dm Am C F G⁷

1. Cesta je prach a štěrk a u-dusaná hlí- na a šedé šmouhy kreslí do vla-
C Dm G C E Am G Em

sů az hvězdných drah má šperk, co kamením se spí- ná a pírká touhy z křídel Pega-
Am F G⁷ C E Am G Em

sů. A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spí- ná a pírká tou hy z křídel Pega-
Am 1. 3. 2. 4. G Am

sů. 2. Cesta je Seržante písek je bí- lý, jak paže Daniely. Počkejte chví- li,
G⁷ Am

mé o-či u-vi-dě-ly tu strašně dáv-nou vteřinu zapomnění. Seržante mávno
G⁷ C E Am

a budem zasvěceni. Morituri te salutant! Morituri te salutant! 3. Tou cestou

2. Cesta je bič, je zlá
jak pouliční dáma,
má v ruce štítky
v pase staniol.

[: A z očí chtějí jí plá,
když háže do neznáma
dvě křehké snítky
rudých gladiol.]

3. Tou cestou dál jsem šel,
kde na zemi se zmítá
a písek víří
křídlo holubí.

[: A marš mi hrál zvuk děl,
co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří,
které zahubí.]

4. Cesta je tér a prach
a udušaná hlína,
mosazná včelka
od vlkodlaka.

[: Rezává kvěr, můj brach
a sto let stará špina
a děsně velká
bílá oblaka.]

Trocha zábavy :-)

Rozvědčík hlásí kapitánovi: „Objevil jsem neporušený most.“

Kapitán se ptá: „Tanky projedou?“

„Projedou.“

„Koně projedou?“

„Projedou.“

„Pěchota projde?“

„Neprojde.“

„Tanky projedou, koně projedou a pěchota neprojde?“ diví se rozvědčík. „Co je to za nesmysl?“

„No, pane kapitáne, když on je tam přivázaněj strašně zlej pes!“

Dva vojáci válčí v zákopu, když mezi ně náhle přiletí granát. Prvnímu se nic nestane, ale druhému granát natrhne ústa. Na ošetřovně pak ten zdravý vyčítá zraněnému: „Ty se směješ, ale mohlo nás to zabít!“

Šerif si v baru objedná sýr a barman mu donese velký kus ementálu.

Šerif si ementál chvíli prohlíží, pak si zavolá barmana, ukáže na sýr a povídá mu:

"Povídám ti, že jestli tady ještě jednou budeš mít takovou přestřelku, tak ti to tady zavřu!"

Pepíček stojí u vchodových dveří do domu a nemůže dosáhnout na zvonek.

Jde okolo děda a povídá: "Nechceš pomoci?"

Pepíček na to: "Tak mě udělejte židli."

Děda udělá Pepíčkově židli.

Pepíček zazvoní a povídá: "Tak a zdrháme!"

Ateista je poprvé v kostele, okolo jde ministrant a mává kadidlem. Přejde jednou, přejde podruhé a když jde potřetí, ateista to nevydrží a povídá: „Bacha, hoří ti kabelka!“
(tento vtip zaslala Bára Kropáčová)

Znáš dobrý vtip?

Tak nám nějaký pošli! Pět nejlepších otiskneme a odměníme!

TÁBOROVÁ VOJENSKÁ OSMISMĚRKA

FRANKU, STRČIL JSTE SI STETOSKOP MOC HLUBOKO DO UŠÍ,
...dokončení v tajence :-)

P	R	A	D	A	R	P	O	E	Š	U	S	
V	B	A	T	O	H	O	Š	A	T	O	R	
K	O	T	S	O	N	D	O	H	R	A	Á	
A	J	J	R	T	I	P	K	O	K	T	B	
V	E	A	Á	O	A	L	Á	Š	R	A	M	
R	L	D	J	C	T	U	S	T	P	Č	K	
E	Z	M	E	A	I	K	S	I	A	N	Á	
Z	Á	I	E	K	V	O	O	Á	L	A	Ť	
N	K	R	Š	L	M	V	O	D	A	G	Š	
O	O	Á	R	Á	G	N	A	H	N	A	U	
K	P	L	Z	V	C	H	Í	M	S	D	B	P
J	E	D	N	O	T	K	A	E	A	K	O	

ADMIRÁL	KOREA
PODPLUKOVNÍK	HANGÁR
DOKTOR	HODNOST
ZÁKOP	KOKPIT
EŠUS	KONZERVA
BATOH	RADAR
OPUŠŤÁK	ROTA
PALANDA	SMÍCH
MARŠÁL	VÁLKA
BAGANČATA	BOJE
JEDNOTKA	
VOJÁCI	

OTOČ! - OTROKOVICKÝ Oddílový Časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice.

Redakce: Honza Žalčík (Žán), Laďa Beran (Lajcek), Hanka Ludvíková.

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

Kluci www.tom1419.org

Redakční mail: otoc@tom1419.org

